

ŽNOVINY

Zpravodaj Kláštereckých divadelních žní

Ayckbourn herce vyhladověl

Hladový jako herec - tak přesně toto rčení se do písmene naplnilo po skončení představení děčínských ochotníků. Hra Alana Ayckbourn *Aby bylo jasno* je odrovnalo natolik, že se hned po skončení museli posilnit kuřecími stehýnkami a křídélky.

Pro diváky na besedě se souborem to byla dost smutná podívaná, protože nic nezbylo.

Tedy kromě příjemného dojmu ze slušně odehrané konverzační komedie, která pobavila všechny přítomné.

Jak je patrné z fotografie vpravo, jeden z protagonistů hry, Pavel Staněk, měl hlad už během hraní. Listy květiny mu však byly málo a tak to na drzhém snímku dohání vypečeným kuřecím stehýnkem.

Ať si kdo chce říká co chce

Veronika Jústlová

Dnešní představení se mi velmi líbilo.

Ze začátku to bylo trochu zvláštní, ale pak jsem se do toho dostala a bylo to super.

Míša Dlouhá

Já bych řekla, že přesně tohle je můj šálek čaje, co se týká komedie. Moc se mi líbila práce se světly. Že to vždycky posunulo děj dopředu.

Úvod byl úžasný tím, jak se představili a já se skvěle bavila.

Bylo to pěkné, odpočinkové a dneska mi přesně sedlo, jak jsem strávila večer.

Divačka s barevnou šálou

Já mám rozporuplné pocity. Chvillemi jsem se bavila, ale chvillemi jsem se, nechci říci nudila, ale ...

Já mám kamarádku v Děčíně, která tam chodí na ochotníky a ta říká, to je super, to musíš vidět, všechno co dělají, tak je skvělé, ale to se s tímhle nedá srovnat.

Lída Panenková: Hra mi připadala jako anekdota

Rozhovor s vedoucí děčínského souboru

Proč jste si vybrali hru *Aby bylo jasno*?

My jsme si ji nevybrali. Tu si vybral náš nový režisér.

Je to zároveň nový ředitel děčínského divadla a protože nás neznal, my jsme soubor, který má asi třicet lidí - z toho tedy herců není tolik, těch je méně, tak aby nás poznal, chtěl něco menšího.

A nás znal, protože jsme organizovali Děčínskou bránu. Znal nás jako lidi, ale neznal nás jako herce. Vybral si tuto věc o čtyřech lidech.

Jak jste hru přijali, když vám ji režisér předložil?

Poprve s rozpaky. Můj manžel Pavel říkal, já budu hrát o pantoflích a mně to

zase připadalo jako anekdota a nedovedla jsem si představit, čím to režisér ošperkuje, aby se lidé smáli. Ale musíte uznat, že on to vyšperkovat uměl, včetně okurek na oči, to jsou všechno jeho nápady.

Jak dlouho jste zkoušeli?

Zkoušeli jsme poměrně krátce. My jsme měli v dubnu premiéru, tak dva měsíce zpátky, takže ke konci ledna nám poslal texty a my jsme potom museli jet, protože režisér nám řekl, že ho nebaví dlouho zkoušet.

A když jsme chtěli s ním zkoušet, a my jsme chtěli, protože to je něco nového, co jsme chtěli ochutnat. Věřili jsme mu a tak jsme se podřídili.

Pokračování na další straně

Ať si kdo chce říká co chce

Zdeněk Červený

Tohle představení se líbilo, hodně jsem se nasmál.

Byla tam spousta vtipů a fórů a hlavně dobře vymyšlených - to vybíhání a zabíhání. Skvělé to bylo.

Iveta Vlková

Bylo to to, co jsem čekala - konverzační komedie.

Člověk se zasmál, ale že by to mělo nějakou hlubokou myšlenku, to ne.

Lída Panenková: Hra mi připadala jako anekdota

Pokračování z předchozí strany

Jak se tedy zkoušelo v takovém záprahu?

Bylo to náročné. My jsme měli tu výhodu, že jsme s Pavlem manželé, takže jsme si mohli ledacos zkoušet doma, hlavně ty dialogy.

Drtili jsme text, protože opravdu, když neumíte stoprocentně text, tak nemá cenu lézt na scénu. To jsme tam klopýtali a nemělo to cenu. Takže text, text, text a pak se přidávali gagy.

Jak jste spokojeni s tím, jak hra vypadá po tak krátkém zkoušení?

Náš režisér po třetí a čtvrté repríze řekl, že ta hra si žije vlastním životem. Nám to tedy tak nepřipadá, my si myslíme, že je to pořád stejné, ale určitě bude mít pravdu on.

Je pravda, že už jsme odlehčenější, že už člověk není tak svázaný.

Dneska jsme ji hráli po šesté, dvakrát v Děčíně, pak ve Varnsdorfu, Libochovicích a

v Litoměřicích.

Jak jste spokojeni s dnešním představením na Klášteckých divadelních žních?

My strašně. Opravdu my jsme všichni úplně nadšení publikem, které bylo inteligentní a přátelské.

Nejhorší publika jsou soutěžní. Tam jsou proti a nezasmějí se. Ale tady o nic nešlo a publikum bylo skvělé.

Hlavně jsme rádi, že jsme vyřešili tu oponu (pozn. red.

kláštecká opona je rozbitá, nejde zatáhnout). Ještě že jsme měli svůj velký černý hadr. Protože ten prolog, kdyby diváci viděli už na scéně, tak by asi nebyl tak vtipný a tak by nevyzněl.

Mně se hrálo fantasticky. Ale to je hned. Když u komedie vidíte, že divák zabral, že se směje, tak se to tak násobí, že to oplácíte těm divákům, oni se víc smějí a je to souhra.

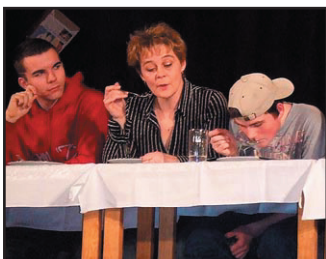
Bylo to báječné a do Klášterce rádi znovu přijedeme.

Letošní žně ukončí Divadlo Bez angažmá

Jeden z nejmladších klášteckých divadelních souborů sice na letošní rok nepřipravil pro diváky klášteckých žní nové divadelní představení, přesto se členové souboru rozhodli potěšit všechny své příznivce. Dnes večer zopakují svůj poslední zábavný pořad Halina dnes nepřijde, ale...

Ačkoli Halina s největší pravděpodobností nepřijde ani dnes večer, můžete si alespoň připomenout scénky jako Noemova archa, To je vražda, napsala, Vypadáš bledě či Oběd u maminky. Oproti premiéře zábavného pořadu došlo k několika málo změnám v obsazení, takže se dá říci, že se vlastně jedná o jakousi obnovenou premiéru.

Divadelní žně očima Sdružení Klas

Vaše postřehy, připomínky a názory na letošní Klášterecké divadelní žně si rádi přečteme na našich webových stránkách. Na dalších řádcích si však můžete přečíst, jak letošní přehlídku vidí někteří z organizátorů či vedoucích divadelních souborů Sdružení Klas.

Jan Milota
předseda Sdružení Klas
a hlavní organizátor

Jaké byly letošní žně?

S odpovédí na tuto otázku mám trochu problém, protože zákeřná choroba mě na dva dny zkosila, takže nemám úplnou představu o všech představeních a o všem. Nicméně mnohé se mi doneslo. A přesto, že jsem na každém představení nebyl, můžu říci, že letošní žně jsou úspěch. A to takový, že je to vždycky o dva tři schůdky lepší než to bylo vloni. Organizačně, dramaturgicky, úroveň představení a velice mile mě překvapil i zájem diváků a návštěvnost.

Nebyl jsem to jenom já, koho to mile potěšilo. Já si z ohlasů myslím, že to potěšilo i všechny soubory, které tady hrály, všichni se tu cítili dobře.

Daří se nám tou přehlídkou plnit to, co chceme. Aby se všem, jak v hledišti tak na jevišti, dobře dařilo a dobře se cítili. To si myslím, že splněno bylo a já hodnotím letošní přehlídku jako velmi dobrou.

Co bychom měli do příštího roku zlepšit?

To je pole neorané, ono se vždycky nechá něco zlepšit. On to pokaždé přinese nápad. Vždycky musíme dostat nějaký nápad.

Je to třeba v tom doprovodném programu, je to třeba ve větší propagaci. Finančně si to snad už můžeme dovolit udělat větší propagaci.

Zlepšit se také nechá to, že by si otcové města mohli uvědomit, jaká obrovská akce to je, aby také někdo, s výjimkou Václava Homolky, který chodí téměř pravidelně, aby svou přítomností pozdvihli důležitost přehlídky.

Tak to jsou věci, které se zlepšit můžou, ale to my nemůžeme ovlivnit, ale které bychom si přáli, aby se zlepšily.

A jinak to, co my můžeme ovlivnit,

to je dostat nápad. No a ten dostaneme vždycky u piva, takže my musíme zlepšit docházku na pivo a tím pádem se nám dostaví i nápad a zase budou žně příští rok o trochu lepší.

Václav Polda
vedoucí Zdrhovadla

Jaké byly letošní žně?

Já bych řekl, že sem jezdí čím dál kvalitnější soubory, že se mi zdá přehlídka čím dál kvalitnější. A vůbec ty drobnosti – pivní tácky, to je parádní záležitost. Takové ty kravinky a prkotinky, na těch si docela dáváme záležet.

Je pravda, že to dělá maximálně pět lidí, z toho dva to vymýšlí. Myslím, že bychom měli začít vymýšlet dřív, abychom pak tak nespěchali. Ale ono to jde těžko, protože se řekne, vymyslíme to do příště a příště zase nikdo nic nevymyslí. Nevím proč to je, jestli lidi na to kašlou nebo je opravdu nic nenapadá.

Atmosféra byla výborná tak jako vždycky a jako na každé divadelní přehlídce. Všechny divadelní přehlídky jsou parádní.

Líbí se mi debaty se souborem, v tom se pozná vyzrálost souboru, že chtějí slyšet připomínky od diváků a ne jen chválu.

Zdálalo se mi, že chodilo více diváků.

Co bychom měli zlepšit?

Propagaci a nemyslím v tom smyslu kvality, protože ta začíná být čím dál kvalitnější, třeba ta plachta co visí na kulturáku, ta je docela luxusní, ta mi přijde hodně dobrá. Ale pak plakáty dávat dřív. Vždycky jsme je dávali týden před žněmi, letos taky. Nevím, jestli to bylo letos omezené, že nám plakáty nedovolili kvůli volbám vyvěsit dřív, ale myslím, že bychom je měli dávat dřív. Týden před žněmi je to málo, lidé si to nenaplánují.

Je to asi omezené i financemi a

taky tím, že soubory nedodají včas materiály, takže se nemůže udělat plakát a nechat vytisknout. Já si myslím, že propagace by měla přijít tak dva týdny před akcí.

Latka je dost vysoko, takže hlavně nespádnout. Měli bychom si zvat dobré soubory, protože to by potom nebyla žádná pořádná přehlídka.

Miroslav Nyklíček
vedoucí Klapotu

Jaké byly letošní žně?

Mně se líbily. Mně se na žních líbí, že se soubory vybírají podle toho, koho známe, na rozdíl od jiných přehlídek, které se zaštiťují dramaturgickou skladbou.

Mně se líbí, že žně jsou různorodé. Že tady narazíme na komedie, konverzační komedie, bláznivé komedie třeba Divadlo, potom je tady navýsost psychologická hra od Rádobydivadla Klapý. Každý kdo přijde na žně si může vybrat co chce.

Když jdu na Klapý, vím, že jdu na kvalitní divadlo, na kvalitní herce a na divadlo nad kterým přemýšlím. Nechci přemýšlet? Jdu na Děčín, jdu na Homotronního neškvora, protože se chci pobavit.

Já si myslím, že to je velký klad žní, že se nesnaží uzavírat to do nějaké škatulky, že je to festival pro každého. A měl by takový zůstat.

Co bychom měli zlepšit?

Já si myslím, že oproti jiným ročníkům, mi přišly mírně chaotické. Je to můj pocit, ale byly takové neuspořádané. Protože to vidím zevnitř a ne jako diváci, tak mi přijde, že vážně organizace.

Moderace nebyly ideální, starost o soubory nebyla ideální, propagace nebyla ideální. Pořád to maličko vázne. Ono se to valí dopředu, funguje to, jde to dobře, ale myslím si, že by to mohlo jít ještě lépe. Kdyby se zapojili opravdu všichni ze sdružení a pro ten týden se

fakt utrhli a dělali pro to maximum, že by to mohlo být ještě lepší.

Navíc mám takový dojem, že tím, že jsme zvolili pivní žně - je to výborná tématická záležitost a chceme je mít tématické - ale tím, že je to takhle úzce specializované, že ne všichni jsou pivaři, tak že některé lidi to možná odradilo. Že nechodí proto, že jim vadí, že jsou pivní, čímž netvrdím, že bych to změnil. Jen myslím, že jim vadí to téma. Že není takové „intelektuální“. To pivní vzbuzuje pro některé lidi negativní souvislosti. Možná nám to vzalo některé diváky, protože mám dojem, že letos přišlo méně lidí než vloni.

Květuše Hlaváčová
vedoucí KLASu

Jaké byly letošní žně?

Myslím si, že co do her byly zdařilé. Že se tady objevily různé žánry, že žádné představení nebyl propadák.

Opravdu všechna představení se mi líbila a myslím, že i obecně. To je kladná stránka letošních žní.

Je možná trochu menší návštěvnost. Nevím proti loňsku, ale přijde mi to tak. Co je také ještě klad letošních žní, to je kavárna. Paní vedoucí Novotná je úžasná a hrozně se snaží. Má veliký sortiment a vychází nám vstříc a to tady docela chybělo.

Co by se mělo zlepšit?

Já nevím. Já jsem neviděla, že by někde něco haprovalo.

Když přijely soubory, měly zajištěného technika z našich zdrojů.

Peníze na žně jsme také dostali, kéž by to tak bylo i příští rok. Já jsem se starala o jednu stránku, o peníze a dole jsem trdovala s vozembochem, takže nevím, jestli tady nahoře byly nějaké nedostatky, ale úkoly byly rozděleny mezi různé lidi nebo různí lidé se chopili leccího tak snad to klaplo.

Zatím si nikdo na nic nestěžoval, alespoň já o ničem nevím.

Velké uznání a poděkování patří letos obsluze Divadelní kavárny. Za ta léta, co pořádáme divadelní žně, jsme takovou vstřícnost a ochotu nezažili.

Je jasné, že jsme Ivu a spol. vyřídili. Běhání s pivem k divadelníkům, neustálé nošení jitrnic Vaškovi P. a každodenní ponocování, to jednoho zničí.

Ale všechno bylo s úsměvem, nadhledem, trpělivostí a ochotou.

Pojďme tedy poděkovat pěkně po divadelnicku. Necht' každý, kdo byl letos s obsluhou spokojený, při každém vstupu do kavárny, zatleská.

Čtyři tekuté etapy života

40 důvodů, proč je pivo lepší než žena

34. Pivo nemusíš doprovázet přes celý město.	37. Pivo se nestará o to, kdy se vrátíš.
35. Předtím než pivo ochutnáš, nemusíš se mýt.	38. Pivo je vždycky vlhké.
36. Pivo neodchází k mamince.	39. Pivo nikdy nekřičí.

40. Pivo nemá chybu!

Beerjoke

Studenti medicíny mají přednášku o rozmnožování. Profesor právě vykládá: „...kupříkladu takový býk zvládne tento akt i třicetkrát za den...“

Z první řady se ozve studentka: „Třicetkrát!? Mohl byste to prosím zopakovat, aby to slyšeli i ti, kteří sedí vzadu?“

Přednášející tedy zopakuje hlasitěji: „Býk zvládá tento akt i třicetkrát za den.“

V poslední řadě se zvedne student: „Prosím Vás, a to ho připouštějí stále na tu stejnou samici?“

„Ne, to samozřejmě ne, pokaždé na jinou,“ odpoví profesor.

„A prosím, mohl byste to zopakovat, aby to slyšely i studentky v první řadě?“

děti mají baráky, tak zdrháme.“

No tak čáp neváhá, ale jak tak utíká, tak potká medvěda.

„Čápe, kam jdeš?“

„Ale, medvěde, do lesa přijeli berňáci, tak zdrhám. To víš, já si žju na vysoký noze, moje stará si žije na vysoký noze, děti si žijou na vysoký noze, tak zdrháme.“

Medvěd se lekne a taky prchá. Potká krtku.

„Medvěde, kam zdrháš?“

„Ale krtku, do lesa přijeli berňáci, tak zdrhám. To víš, já mám kožich, moje stará má kožich, děti mají kožichy, tak zdrháme.“

Krtek neváhá, popadne rodinu a prchá. Jak tak hrabou, tak se prohrabou až do ZOO do klece s paviánama. A ten největší se hned ptá:

„Krtku, co tu děláš?“

„Ale do lesa přijeli berňáci, tak zdrhám. No to víš, já mám nahrabáno, moje stará má nahrabáno, děti mají nahrabáno, tak zdrháme.“

Pavián na něj kouká a potom povídá:

„Že se na to nevsereš. Podívej se na nás. Já mám holou prdel, moje stará má holou prdel, děti mají holou prdel a stejně jsme skončili za mřížema.“

Do lesa přijeli berňáci. Čáp se jen tak prochází a najednou vidí šneka, jak si to šine ven z lesa. Tak povídá: „Šneku, kam tak chvátáš?“

A šnek na to: „Ále, do lesa přijeli berňáci, tak zdrháme. No to víš, já mám barák, moje stará má barák,

Jazykové okénko

Jak se slovensky řeknou tanga?
Tri niti v riti.

Jak se japonsky řekne skokan na lyžích?
Dole Nakaši.

Víte, jak se řekne indiánsky impotent?
Mličící péro.

Co znamená v moravštině GPS?
Gde Proboha Sem.

Jak se řekne slovensky otec homosexuála?
Papagaj.

A v pondělí zas ke svým počítačům

Zrnka ze zákulisí

Odposlechnuto na pánském záchodě poté, co mladí pánové vlezli do kabinky:

„To se posereš, až ti řeknu, koho jsem tady viděl.“

„Počkej, až si sednu.“

Číšník z Puppů včera překřtil našeho mediálního partnera na televizní studio Fakus.

Ačkoli hrál Honza M. v doprovodném programu, nic nezkažil. Gratulujeme!!

Vy se ptáte, my odpovídáme

Víte, jak se straší děti v Iráku?

Bu,bu,bu,bu,Buš !!!!

Co je největší ironie?

Když polykač mečů hodí šavli.

ŽŇOVINY VÁM PŘINÁŠÍ

Letošní Žňoviny připravovali

Míra Nyklíček, Zdenička Kovalová, Honza Škach a Honza Valta
příští číslo vyjde již příští rok